

nast ülesnäitad, ja kui üks tõsine mees,
nenda fu ma tahhan uskuda et sa oled.

Noor Mees. Noh ja, ma ollen üks
lord ühhe karro näinud.

Josep. Kas ta olli so liggidal, ja kas sa
ollid üksi?

Noor Mees. Üksi oll'n, ja karro ei
olnud peäle wide kummet sammo mo jurest.

Josep. Kuida so melest olli, kui sa ted-
da tähhele pannid? Kas olli nenda kui
ollekid sa monne aia pärrast üht sõbra
jälle näha saand?

Noor Mees. Judas hakkab temma-
ga sõbrust piddama! (keif rahwas hakkas
selle immelikko jutto üle lausa healega nae-
ro tõstma.)

Josep. Ärge naerge, sõbbrad! Kõl teie
näte meel, et meie nahja iut vimalis tõrji-
seks läbbab. — No, poiske, ehk sa kuul
kõrwa mees oled; küllab sa ommete alg-
mises

mises ehmatafid, kui se must elloas so
sümade ette tuli?

Noor Mees. Egga se olle immeks pañ-
na, et ma algmises wäbbe kahmarasin:
agga kül ma peagi jälle süddant wõtsin, ja
otshin, kuida ma heal wiisil temma kimpust
wõtsin peäse, kui ta mo kallale tulles.

Josep. Waat se olli tark sinnust! Ag-
ga mikspärrast sa algmises ehmatafid? ja
miks sa pärrast sedda noud piddasid, en-
nast temma kimpust peästa?

Noor Mees. (ei teadnud algmises,
nis ta selle küsimisse peäle piddi kostma:
a mõtles monne filmopiskmisse, järrele: ja
vimalis ütles ta) Egga ma puht ei ol-
nud, et ma ei olleks piddand ehmatama
isugguse metsalisse eest: ja egga tem-
nal meelt peas ei olnud: minnul pidi
i meel peas ollema et ma temma käest
rääksin.

Josep. Waat seep se luggu olli! sel
ello